

Global finanskrise kræver LaRouches Fire Love

7. oktober, 2016 – Crème de la crème af den bankerotte, internationale finanselite samledes i dag i Washington, D.C., til åbningen af IMF/Verdensbankens efterårsmøde – med absolut ingen som helst idé om, hvad man skal gøre ved det fremstormende kollaps af hele det transatlantiske finanssystem, inklusive Deutsche Banks højt profilerede bankerot, der kunne blive udløsermekanisme for et generelt kollaps.

De aner ikke, hvad de foretager sig, var Lyndon LaRouches kommentar i dag. De har ingen forestilling om, hvordan man skal skabe de nødvendige institutioner, der hører til et sikkert, internationalt banksystem, og som udelukkende kun kan skabes gennem en implementering af **LaRouches Fire Love**, sammen med fremgangsmåden til skabelse af kredit efter Hamiltons principper, som er det underliggende fundament for disse Fire Love. En vedtagelse af denne politik, med start i den omgående genindførelse af FDR's Glass-Steagall, ville sætte standarden for at definere produktiv kredit og nære en politik, der har videnskab, som f.eks. rumprogrammet, som sin drivkraft, og som ville øge arbejdskraftens produktive evne.

Det eneste spor af sund fornuft inden for en radius af en mil omkring IMF-mødet blev leveret af et hold af LaRouchePAC-aktivister, der uddelte 120 eksemplarer af det seneste nummer af LPAC-avisen *The Hamiltonian* – der som hovedskrift har »Ét minut over midnat ... Krakket er begyndt!« – til konferencedeltagerne, og de fandt megen seriøs interesse for den globale krise og betydelig støtte til Glass-Steagall og den politik, som Alfred Herrhausen førte i Deutsche Bank.

Inde i selve begivenheden kaster, som *Wall Street Journal* udtrykker det, »bekymringerne over Deutsche Bank AG og andre

potentielle europæiske banker, der er i vanskeligheder, et ligklæde over IMF's og Verdensbankens efterårsmøder i denne uge«. På samme måde kørte *New York Times* en lang artikel, der bekymret siger, at »Deutsche Bank kunne blive den næste Lehman Brothers«. Artiklens hovedafsnit citerede flere eksperter, der på en ikkeoverbevisende måde argumenterede med, at det i virkeligheden ikke står så slemt til, og der ikke »kommer nogen kontaktsmitte« i forbindelse med Deutsche Bank. Men artiklen måtte i sin konklusion erkende:

»Skulle Deutsche Bank pludselig forårsage en finanskriser, er det uklart, hvordan denne ville blive løst. Det er en europæisk bank, så Federal Reserves (Centralbankens) magt ville være begrænset. 'Jeg håber, der findes en global plan for, hvordan man skal gå frem', sagde [Harvard University juraprofessor Hal] Scott, 'for det er, hvad der ville være brug for. Hvis Deutsche Bank igangsætter en kontaktsmitte, så ville det begynde i Europa. Hvem ville blive den næste? Dette ville kræve global koordinering'.«

I mellemtiden foregår der en panikagtig aktivitet bag scenerne for at flikke en eller anden form for bailout (bankredning) sammen for Deutsche Bank. Den tyske avis *Handelsblatt* rapporterede, at flere »blåstemplede« tyske selskaber er rede til at tilbyde en kapitalindsprøjtning på et par milliard dollars. Og *Bloomberg* rapporterede, at »højtplacerede rådgivere i Wall Street-topfirmaer taler med repræsentanter for den tyske udlånsbank om ideer, inklusive et aktiesalg og afskrivning af værdipapirer«, til tonen af henved \$5,6 mia.

Ingen af disse planer vil imidlertid virke, ej heller adresserer de den underliggende bankerot af hele det transatlantiske finanssystem, til tonen af en \$1,5 milliard stor spekulativ boble, der aldrig kan betales, og som må afskrives, og så må økonomien reorganiseres i overensstemmelse med LaRouches Fire Love.